

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

Quod non vitat peccata mortalia, qui non curet solícite vitare venialia & de amico fideli & familiari habe[n]do, qui timoratus sit 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

Hebr. 12.

qui ait: Corripe me domine. Veruntamen in iudicio, & non in furore, ne forte ad nihilum redigas me. Nam Paulus testatur. Si extra disciplinam estis, ergo adulteri & non filij estis. O dilecte, nil tibi puta nociuius, quam inter immoratos, vanos, prauamque societatem consistere, nil diuerso salubrius: quam inter pios, timoratos atque deuotos manere. Noli affectionem sequi, sed rationem.

Quod non vitat peccata mortalia, quod non curat. solicite vitare venialia.

Et de amico fideli ac familiariter habendo, qui timoratus sit.

Artic. XXIX.

Eccles. 27.

Prou. 15.

Eccles. 7.

SI non in timore domini timueris te instanter, cito subuertetur domus tua. Timor Dei retrahit a peccato. Propter quod Salomon loquitur. Qui timet Deum, nihil negligit. Ille ergo Dei timore se se tenet, qui instanter, quod indefinenter sollicitus est, ne Deum offendat, aut damnationem incurrat, aut peccet. Porro domus nostra, de qua scriptum est allegata scriptura, cor nostrum est, in quo per cogitationem & affectionem

DE ARCTA VIA SALV. 415

manemus. Hæc cito subuertitur, incin-
dendo peccatum mortale, quo omne
spiritalis ac meritorium esse aufertur, &
peccata spiritaliter moritur, si non in ti-
more Dei instanter perseueremus. Ex quo
quidem innotescit, eum non vitare mor-
talia, qui tota diligentia non apponit
vitare venialia atque minora, Nam &
ipsa venialium effrenata consuetudo,
secundum Augustinum, à mortali non *Augusti.*
excusatur. Venialia nanque ad mor- *venialium*
tale disponunt, charitatis feruorem di- *peccatorum*
rimunt, gratiæ incrementum impedi- *effectus.*
unt. Hinc sancti patres affirmant. Qui *Ezech. 19.*
modica negligit, paulatim euacuatur
ac decidit. Si ergo mi frater vis esse in
statu salutis, in statu charitatis & gra-
tiæ (hoc est, extra peccatum mortale, &
sine causa damnationis æternæ) non
solum satagas maiora vitare facinora,
sed & minora. Alioquin mortuus es
coram Deo, cuius sententiam quum
non audierit ouis, errat oïno. Peccatum
verò mortale est plus adhærere, dele-
ctari & affici rebus huius mundi crea-
tis & caducis, quam Deo. Hinc dicit
Hieronymus? Mens Christo dedita
sic cauere debet minora, quomodo
maiora peccata. sciens de omni verbo

Matth. 12. ocioso rationem reddendam. Vnde ait
Gregorius. Dum parua non cauemus
in magna prolabimur. Qui itaq; quo-
tidie vanitati indulget, ridēdo, fabulā-
do, iocando, hinc inde ragando, & ca-
lia in consuetudinem deducendo, nec
quotidie pœnitendo, quomodo putā-
dus est a mortali immunis? Nemo
palpet, fallat, negligat semetipsum.

1094. Cas.

Deniq; sicut illustrissimus pater no-
ster Iohan. Cassianus demōstrat, ad vi-
tandū laqueos dæmonum, nodos ten-
tationum, negligētiam & torporem,
item ad proficiendum in bonis, in om-
ni virtute & gratia: maxime confert
habere amicum fidelem, familiarem,
timoratum, expertum, eruditum ac
iustum, cui audeat homo omnia sua
secreta fiducialiter pandere, cuius pos-
sit consilijs instrui, exhortatione ac-
cendi, oratione iuuari. Horum enim
amicitia in bono honesto fundata, for-
tis & efficax est coram Deo. Propter
quod sancti patres dixerunt: Nulla
re sic debilitari ac deijci omnem falsi-
tatem, fraudem, tentationem diabolicam
quam vt quis totum cor suum viro
virtuoso ac prouido manifestet, ne vi-

rus

DE ARCTA VIA SALV. 417

rus demonis manēdo inclusum inficiat & occidat. Hinc scriptū est. Amicus *Eccle. 6.* fidelis, protectio fortis. Qui autē inuenit illū, inuenit thesaurū. Amico fideli *Ibidem.* nulla est cōparatio, & nō est digna pōderatio auri & argenti, cōtra bonitatē fidei illius. Amicus fidelis medicamētū vitę & immortalitatis: & qui metuit dominū, inueniūt illum. Item alio *Ibidem.* quoq; loco ait scriptura: Beatus qui inuenit amicum fidelē. Quū enim sit homo naturaliter animal sociale secundū Philosophum, naturale est vt ab altero adiuuetur. Quūq; homo non sit bonus iudex sui ipsius, expedit vt alteri ad hoc idoneo conscientiam suam aperiat. Acquiesce ergo & huic Cassiani consilio, nec proprio vnquam sensui innitaris. Omnemque mundanorū *Prover. 3.* hominum familiaritatem ac societatem singularem vitare coneris, quia reuera vehementissime nociua est animæ.

*De modo orandi & psallendi,
horisq; canonicis persol-
uendis.*

Articulus, XXX.

f 3

Spiritus